Konczek József

Tavaszi emlék

Május volt és deszkát fűrészeltek
a veteményeskert előtti gyepes udvaron,
Makrai bácsi pedig ott ült és cigarettázott a favágatón.

Tulipánillatban és fűrészporszagban,
és fejétől talpáig az arany napban.

Kék ing volt rajta, fuvarosgazda-cejgnadrág, félbe felhajtott kötény,
és Makrai bácsinak tetovált angyalok bólogattak a könyökén
belül a nagy verőér két oldalán,
ahol izmos alsó karján a tetovált magyar címer feküdt.

Azt tartották két oldalról a tetovált angyalok,

s hol ez, hol meg az bólogatott,
s még a szárnyuk csúcsát is mocorgatták.

…Makrai bácsi oldalról rám mosolyog,
én meg állok az angyalok előtt,

mozgatják szárnyukat,
szinte már szóra nyitják a szájukat,

és Makrai bácsi mosolyog, cigarettázik
Szokolyán a tulipánillatban meg a fűrészporszagban,
ezüst fejétől bakancsáig az arany napban.

2011

Töredelmes virágének

Ködöböcz Gábornak

Lehetne csupán megmutatni,
hogy nézd, ez itt a rét, a patak meg a domb.
Lehetne csupán hallgatózni,
villás szarvú fehér ökrök szarván fény,
a nyakukon kolomp,
aztán a tücsökciripelés…
hiszen én egészen itthon vagyok itt,
a rezeda, hogy hogyan rezdül, margaréta hogyan bólint,
sás levele hogy sikít,
mert mindezt örökségül kaptam,
minden az enyém,
a távolt is, de itt, itt, ez a napnyugtával az árnyék, a fény,
és jó itt,
gyerektábortűz koromkoronghelye,
az erdő lánynemű sóhajtozása,
a bennem is kezdő zsibongás ideje
körré, fénykerékké zárul,
elnyúlok a zsenge pázsiton,
széttárt karjaim alatt fűvek meg virágok ropognak,
töredelmes virágénekeim,
Isten! Ez nemcsak otthonom,
ez az itthonom.

